

Kinh Tăng Chi | Chương Ba pháp | Phẩm Lớn (tt4) | Sư Giác Nguyên giảng 28/04/2018

À, các buổi tối nghe không biết rồi. Bữa nay mình sẽ học tiếp cái bà hôm qua. Các vị có nghe rõ không?

Duyên sự đầu tiên của bài kinh này là một nhân vật quan trọng trong Phật giáo. Mình làm từ vùng biển xa. Chúng ta biết rằng cách đây 100 ngàn đại kiếp về thì bà là một thiếu nữ vào chùa và gặp được Đức Phật Văn Uttara. Thấy Đức Phật, ngài tuyên dương một vị thí chủ, một nữ cư sĩ, cho nên bà làm phước cúng dường. Bà nguyện, đời sau, cũng được như vậy đó.

Trong đời vị Phật tương lai, bà cũng là một đại thí chủ cho vị Phật tương lai. Và đã tích lũy, tu tạo ba-la-mật thì đến với đời sau, qua một trăm ngàn đại kiếp luân hồi như vậy đó, tạo tôn tạo ba-la-mật. Thì đến với đời có ai, vị ấy có tên là gì?

Bà là công chúa của một vị vua tên là Kim Chi. Là do cái duyên trùng ngộ cho nên hầu hết những nhân vật lớn nhất, những nhân vật nữ mà lớn nhất trong chùa của giáo đoàn Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đều gọi là sanh vào dòng con gái của mấy nhà chùa đã sử dụng nhiều lần rồi.

Bà có được là khi mang là đệ nhất trí tuệ ở Kalamānā, đệ nhất pháp sư, được biết khá là đệ nhất thí chủ. Có thể đều là mấy vị công chúa, bởi vì những công chúa trong một gia đình, mọi việc cho tất cả đều sanh thiên rồi. Đến nơi Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đến sanh xuống đây.

Về cái vị kia thì cứ bị đã học rồi trong tuần đầu của kinh. Lúc lên thứ nhất sơ bộ, Sơn Ca, ngàn năm 7 tuổi đi chùa là một tiếng chứ 7 tuổi. Đó, thôi nha. Sao nó lấy chồng? Cái đám cưới của nàng diễn ra trong vòng 4 tháng chờ, từ đồng dã. Và riêng cái bộ trang sức của nàng ấy là phải được chuẩn bị trong một thời gian cũng rất là lâu, cũng là 12 năm trời vậy đó.

Rồi vì nàng có một sức khỏe rất là tốt. Nhanh nhẹn, người mảnh mai, nhưng mà có một sức khỏe phi thường. Người ta nói mà mình có lẽ không tin, cái sức mạnh của nàng tương đương với năm con voi. Có nghĩa là nước cất con voi nó đứng về phía này, nàng đứng về phía nó kéo, kéo, kéo, dây kéo co đó, như vậy đó, có thể bị đứt.

Chị em có bị không? Thường làm như vậy. Và đồng thời đứng khoảng cách, có ba người phụ nữ mà có sức mạnh như nàng. Thêm hai người nữa là ba người này cũng có nặng. Cho nên cái bộ trang sức nặng tương đương với cái trọng lượng của mình. Nó là cái bộ trang sức, người phụ nữ bình thường không có thể khoác lên được. Nó trùm từ lên đầu, nó trùm xuống, nó cụp xuống tới gót chân. Bởi trần phức nặng, bộ trang sức nặng nề như vậy, và nó toàn bằng quý kim.

Nói thật thì cái lịch sử, cái lai lịch người của bà bộ này nên như sau. Cái bộ của bằng nguyên soái ca đây thì có lần đi chùa, lỡ tay chùm cái bộ lên thính đi. Tính đi phố chơi, nhưng mà ghé ngang chùa thì thấy mình đi chùa, bữa nay có bốn nôi chị cho nên hàng mới tháo ra, mới đưa cho cô của người hầu cầm dùm. Nhưng mà có người nào quên vậy? Có bao nhiêu nột của để ở một góc chùa đó cũng quên.

Khi đi ra đây thì hỏi cái, đâu rồi? Thì này nói cô để trà bỏ quên trong chùa rồi. Nó nhận cái này, nếu chưa chạm tay vào thì mình lấy về còn được. Nếu mình chỉ mới chạm tay vào rồi thì thôi, không có sử dụng được nữa. Người hầu trở vô thì gặp ngay ngày hôm nay. Rồi nữa là thấy nó quý quá cho nên...

Rồi thì tao không có sử dụng được nữa. Người hầu trở vô thì gặp ngay. Ngày hôm nay, ngày nữa là tao thấy nó quý quá, cho nên ta cất dùm rồi.

Cái người hầu báo cái này là nói nếu mình vậy lên thì mình không có dùng được nữa, thôi mình nên phát mãi đem bán được. Bán bộ trang sức đó mà không ai mua nổi. Thiết kế gì nữa, trị giá lên tới 9 triệu đồng vàng. Sẽ được tính cho tiền bây giờ của mình, tính ra có mười mấy triệu đô la. Mà thứ hai, người mua thì để hiếm, mà cái người mua nó về mà đeo lên nổi rồi cũng càng hiếm hơn.

Cho nên này mới lấy 9 triệu, nên anh cất ở chùa. Gọi là chùa Đông Cương, nó có 1.000 phòng hai tầng, tầng trên 500, dưới 500. Trong chú giải ghi rõ là Đức Thế Tôn ở đây, hôm nào ngài nghỉ đêm ở Kỳ Viên gặp Phật Độc thì hôm sau là ngày nghỉ trưa ở bên chùa nào đó. Hoặc qua đêm thì sẽ nghỉ trưa ở chùa Kỳ Viên. Cứ như vậy rông rã trong suốt 19 năm.

Tức là trong đời của ngài có 45 năm nhập hạ, mà trong đó 19 năm là ở hai ngôi chùa này.

Rồi cái hay của bộ trang sức còn lại đó thì có một bộ, trong kinh không có ghi rõ tông tích. Nhưng mà có một bộ là của cô chủ lúc mà ngày tân hôn, tiền nàng đem có bửu tới để cúng dường cho Đức Phật. Thì người ta trao chiếc cái chỗ nào, mỗi nghề Asian mà cũng nhìn thấy cái bọc khăn có đưa bỏ chổi.

Người vợ phải thấy rằng những bộ trang sức mình đẹp thiệt, nhưng mình để bên cạnh này nó tối thui. Đẹp lắm, vậy mà vẫn tiếp tục đẹp. Cho nên nàng này thì có cảm hứng lên, nàng nguyện rằng: “Hôm nay con cúng dường tài sản với Tôn bằng cái bộ trang sức này. Các bị cáo nghe không? Nghe không bằng cái bộ này thì thôi con không có đụng tới bất cứ một món trang sức nào. Mà nhìn vô vẫn đẹp.”

Người nghe đạo, biết sơ sơ đó đã làm phước để nguyện đời sau được sung sướng, không khổ. Người biết hơn chút nữa thì làm với ý nguyện đời sau được sung sướng, không lạc nữa, không còn thiện ác nữa. Cái đó mới ghê.

Còn cái thứ mình nguyện để đời sau được sung sướng thì cái thứ đó nó cũng chưa tới, nó mới có hai chục phần trăm thôi.

Bây giờ mình trở lại nội dung của kinh. Buổi sáng an lành, người ta lễ Phật, nghe pháp. Ngày xưa lễ Phật, lễ Tăng là phải đánh kèm ngay cái gì nữa? Đánh kèm với nghe pháp. Còn bây giờ vô chùa, lễ Phật, lễ Tăng, trong đó là nhiều lắm là cúng dường. Nghe pháp là chủ yếu. Nghe được gì, nghe không được sao.

Ngày xưa đi chùa là dùng lễ Phật, dùng nguyện đủ thứ tùm lum hết trơn. Tăng rồi vui vẻ gặp đồng hương, gặp đồng đạo, Phật pháp. Người uống vui vẻ nói dóc, xong rồi về. Trả lời cái kiểu bằng giá của mình.

Xưa là đi lễ Phật, lễ Tăng, trong đó là nghe pháp khác. Đừng có tránh né. Cho nên ngày xưa nó đi mà nó gặp xong rồi đi về là nó có cái mà bỏ túi quần mình. Còn mình đi chùa bốn chục năm rồi thì cái túi nó cũng không toàn đô la hay không.

Rồi tiếp theo là này, buổi sáng đang vào lên ngủ thật nha. Buổi sáng có đủ sáng của ngài chơi với mẹ thế giới là ngày gì ta?

Tiếp theo là này, buổi sáng đang vào lên ngủ thật nha. Buổi sáng có đủ sáng của ngài chơi với mẹ. Thế giới là ngày gì ta? Chỉ riêng có cái chữ đó, ngày gì đó, cái này không. Đó là một đồng chuyện đó, mình nói với nhau. Bởi tôi nói bữa nay tôi rảnh đúng một kênh nè, thôi là vậy đó. Ngày ta nhớ lại ngày, cái ngày đó đúng ra nó cái trai giới là ngày nào mà cái vị muốn phát nguyện Bát quan trai cũng được hết, chứ không có phải đúng với cái ngày này, nhớ nha.

Nhiều phần tử có thắc mắc làm nó là phải đúng mấy cái ngày này mới là ngày giới, là mình gọi trò với nó. Giống như mình tắm rửa vậy đó. Có nghĩa là lúc nào mình thấy tắm được thì mình cứ tắm. Cho nên mình đặt ra cái bát quan trai đấy, trang như vậy. Có nghĩa là chất âm thầm nó giờ này nó lên đây. Cho nên lúc nào mà thích thì cứ làm, lúc nào thích thì cứ giữ. Em còn em mình nó kiểu tư, tư cà phê bất đó là tôi mà lượng ngày, tôi là lượng ngày. Cho nên nó cái ngày tôi với đây là nhà nước định, cái mặc định thôi nha.

Tại sao có mấy ngày thế giới? Bởi vì trong kinh ghi là cái ngày đó, ngày trong hội thánh đó, từ cái ngày 8 âm lịch tính, siêu trăng mới nha. Cái trăng, cái mùa đơm tính tăng lịch trăng mật ong đi chị. Cái ngày 8 tháng là cái có vị Thiên tử mà đại thân của các Thiên vương đi tuần quanh thế giới này. Có ai mà vợ đánh vợ, chồng đánh chồng, con ra con, cha mẹ ra cha mẹ, thì họ báo lại với mấy vị Thiên Vương.

Rồi bây giờ có người tu hạnh vậy, thì mai mốt nó hỏi chúng mình: đàn ông còn có nhiều khi đến cái ngày 8, mấy vị đi vòng vòng mà thấy con thì bất hiếu, vợ lẳng lơ, chồng thì tân bay bướm trắng hoa, rồi cha mẹ thì coi như lơ là, không nuôi dạy con cái, mà con cái bất hiếu, không xuống với cha mẹ, thì mình để nó báo án đó rồi thua rồi, cứ anh điên rồi. Đây không có bổ sung dân số mà dân số này nó còn mua hết ở bên cái đám a tu la hết.

Nhớ ngày 8 là các vị đại thần, các vị tướng quân đi tuần. Ngày 14 là các vị thái tử của Thiên vương Tứ thiên vương đi tuần. Ngày rằm là đích thân bốn vị Thiên vương đi tuần từ về báo lại. Như vậy thì ba ngày đó là mấy ngày mình có ý nghĩa đặc biệt một chút. Đó là cái ngày 8, các vị tướng quân, các vị đại thần của riêng tư nó đi tuần; ngày 14 là các vị hoàng tử đi tuần; và ngày 15 đích thân sắc xuyên đi tuần.

Như vậy thì dựa vào cái chỗ này, cho nên phật tử mình nó cứ phải chăm phẩm 30 ngày, tôi quay ngày đó để làm, để trình diễn trong mấy vị... vui vậy thôi nha. Còn 27 ngày kia được Thây Ma Vương theo bằng cái ba bữa. Nhưng mà danh dân nhé. Thì cái có vị đời sao mà thấy được ban anh biết em làm 30 rồi, mừng 5, mừng 8 nữa, xem cái 14, 15, 23 được 29 ngày, 30... đến với thành 8 ngày. Nhưng mình thôi đó là lần nữa Nguyên Thủy, thì trước mắt tiền chỉ kể cái duyên sự về ba ngày đó. Nhưng mà ngày kể cho nghe vậy thôi, biết ngày không ngờ ý nó kêu mình chọn ba cái ngày đó nha. Mà ngài muốn mình là thọ nguyên một đời của mình luôn. Còn nếu mà tẻ quá, năm dài tháng còn tẻ nữa, tiền năm một tháng được nửa tháng, còn tẻ nữa thì mới là xuống tới...

Mình luôn còn. Nếu mà tẻ quá, năm dài tháng còn tẻ nữa, tiền năm một tháng được nửa tháng còn tẻ nữa, thì mới là xuống tới tám ngày, còn tẻ nữa thì dưới 8 ngày. Chị còn thấy có cái ngày... Tay với thấy bông tím sẽ, cái coi cái ngay cái, tưởng được làm biết ngày đó là ngày tôi còn mấy người khác là miếng tung, không phải.

Tôi nhắc lại cái chuyện mà mình dẫn với bố trí hành thiền, có giống như mình tắm rửa vậy, giống mình uống thuốc vậy đó. Có nghĩa là mình không có loạn nghề mà.

Đó cũng là lúc để mình tắm rửa. Lúc nào cũng là lúc uống thuốc men, lúc nào cũng là lúc mình chăm sóc cơ thể, chăm sóc sức khỏe hết. Thì tiết diện tu hành nghiêm trang như vậy, các phạm tâm với nó là một cái hình, cái hình hài đầy bệnh, mà chăm sóc đưa cho nó thì cứ chăm sóc nha. Chăm sóc cây trồng tâm bằng con nít nhé.

Cái này quan trọng lắm. Chỉ riêng cái kiểm tra với xong rồi mình mất cũng mấy phút, riêng cái tên viết xong ca là mình cũng mất mấy phút. Rồi bây giờ mình đi quay lại tìm bạn, và mình gặp ngài hỏi: "Đi đâu sớm vậy?" Mà nó: "Dạ hôm nay con tới Ông Thoại với chuyện để nói với làm sao các vị thọ ở nhà, đóng cửa, tắt đèn, chum mèn, thờ Đông Hùng cũng được, cũng thành tựu như thường. Nhưng mà phải về kèn trống đèn đỏ, um sùm, bạn nhĩa nha."

Mình bây giờ nói mình tụng ra Bát Nhã, nhưng mà mình um sùm quá thành vua ba la bát nhĩa. Tôi bị nghe không? Tôi mà tôi lạng lẽ mà tôi Bát Nhã, mà vợ chồng là tôi bát nháo. Hai cái bát này nó gặp nhau nha. Cái nhà bát quen với mình vẫn tiếp tục với hai lựa chọn bát quen theo cái lối Bát Nhã và bát liên quan như cái bát nháo, mất nhớ là vô âm ỉ rồi, có ông này bà kia được thoại với la làng ra. Sớm lên cho anh ta biết đang bát nháo con sẽ giấy mà quần mà thoại với phải có người chứng minh.

Vì chuyện rất là đơn giản, cái hình ảnh của các vị truyền giới ảnh hưởng và cây tạo với cảm hứng đạo tâm, đạo lực cho mình rất là nhiều, rất mạnh nha. Nhất là giới người mà sao với cho mình lại là một quyển sách, lại là nghề xá-lợi-phất. Em đang buồn tiền liên kz tưởng từ cái hình ảnh còn cái vị đó mà ngồi là cao với mình, nhìn tướng bị nó ngồi không là mình đã thấy phê rồi nha.

Cho nên bà Vĩnh theo với mẹ mà tớ mà gặp phần quà lại gọi cho tao xem với mày từ tao xin gọn nó phải xem như mình. Mình ta chỉ quyền xuống xin. Bữa nay còn phải bắt quan thì nhà với ai? 11 là ngày truyền tam nguyên rồi. Bát giới còn hai nó là nhà nó, thăng bát với như thế nào hãy như vậy thọ trì. Mà bát nhĩa là gì thì hãy như vậy mà thọ trì trong một ngày đêm là xong.

Mình mới vừa vô nào là lễ bái tam bảo, một mình cho nó lấy với mình học toàn là cái mấy cái kính cầu cũng không được rồi. Nướng chuyên viên Ngọc Trinh cả nữa với nghề mà mình lắng nghe nội dung tu học cũng có gì hết, toàn là cầu nguyện, lễ bái, van xin, cầu khẩn thôi. Không nha. Không có đùi gà như mình chuyển xe tăng cúng đường thực phẩm trong ngày pháp rồi biết rồi thì là nhân với gì.

Mày biết vậy, ngài dạy rằng là có nói cái chai với bát quen nó thì nó có tất cả 3 cái trường hợp. Trường hợp một mới là trái với kiểu người chần bò. Thứ hai là trái với chữ ngoại đạo. Rồi thứ ba là ta với kiểu của thánh nhân.

Chơi với kiểu người chần bò là sao? Có nghĩa là mình là người Phật tử, cho mình nghe nói chơi với, có phước thì mình vĩnh thọ bát quan. Nhưng mà cứ thọ, có nghĩa là không có ăn chiều, không nghe nhạc, không đeo trang sức, sử dụng nguyên liệu mỹ phẩm, công nhận cao chiếu động trên hình thức thôi chứ còn cái tâm thì vẫn...

Không đeo trang sức, không sử dụng mỹ phẩm công phu, cao sang, chỉ là hình thức thôi, chứ còn cái tâm thì vẫn ở tùm lum, là lạ chân trên lên.

Trong giới này, ngài giảng rất rõ: thọ bát quan, mình cứ nguyện giữ tám giới, chưa có đủ mà còn phải thêm nữa. Tụng kinh này, nói nó trong kinh này nè. Thời sự ra thì quen mấy trò cười bắt quàng của mình lại không phạm, là mừng rồi. Tôi nói nó bị, còn nhớ không? Không phạm, chứ chưa chắc là giữ giới. Cái này là phải xông lên trán nha. Không phạm, chứ chưa chắc là giữ giới.

Ví dụ như mình thọ bát quan xong rồi, mình về, mình chui vô phòng, mở online xem phim, xem xét nghiệm kia, rồi tới giờ ăn thì chứa bụng đó để mình ngủ ngon giấc. 3 giờ rồi lại dậy, làm cốc gì đó, sữa đi, nước chanh, ly sinh tố, uống vô, xong rồi đi ra ngoài, đi vòng vòng, đi chợ mua thức ăn về nấu để mai ăn. Thì sẽ bị tưởng tượng đi. Đúng cái gì đâu có phạm đâu. Ngủ trưa đâu có phạm, gọi phone đâu có phạm, đi chợ mua đồ ăn đâu có phạm, nấu nướng xong rồi mới bắt đầu cũng là hợp mà. Gia đình

nói chuyện được, làm xong rồi bắt đầu leo lên giường ngủ ngon giấc. Đâu có như vậy.

Cái này tôi nói cũng là phạm giới, nhưng mà bác nó không có được ý nghĩa nguyên vẹn của nó. Cứ nghĩ bát quan là cái ngày đó, giữ 6 canh thanh tịnh. Cái mớ đó nó không phải là bát quan gì của các thánh à. Ai biểu mừng thọ xong rồi, cái trong cho đủ 24 giờ luôn, không có giữ bát quan nữa thì thành ra ngày nay giữ giới.

Hiếu theo cách đơn giản, buổi sáng nhận của chủ 30 con bò, cái mình chẵn cho nó ra. Rồi chiều, nắng đổ vào mặt, nóng quá mở mắt ra, nhát ba cái cũng dứt, dắt bò về giao cho chủ, đếm đủ 30 con nha.

Không phạm, chứ chưa chắc là giữ giới, nha các vị. Xã hội nhiều khi dữ với, là sao? Tôi nói cái này dữ với. Có là phải hội đủ hai cái điều kiện sau đây mới gọi là giữ giới.

Một là liên tục nhớ rằng mình đang thọ bát quan trai. Liên tục sống trong ý thức: hôm nay mình giữ bát quan trai. Chỉ cần mình quên là không phải giữ giới với tôi nhắc lại lần nữa. Còn có đốt đuốc đi học với cá không thầy nó có đúng vậy không? Nguyên cho mình về, quên mất tiêu đi chợ mua rồi nói chuyện rồi này thì chưa có đâu phải là giữ giới cái gì.

Nếu mà nói rằng mình quên mà vẫn làm đúng giới, thì không phải vậy. Mấy người nằm ngủ rồi đi với chị ngủ luôn có phải không? Không đâu. Cứ sáng rồi là tôi hỏi: tao bây giờ cho chồng mà tôi đánh một giấc, để chiều tôi làm một cái gì đó, ăn uống cho nó no, cái ngủ giấc nữa là xong.

Cho nên phải luôn nhớ, luôn sống trong cái nhận thức: hôm nay mình thọ bát quan trai. Đó là thứ nhất. Thứ hai, cái đó mới 50%. Còn 50% còn lại là trước những hoàn cảnh lẽ ra mình đã phạm, nhưng mình không phạm. Thế mới gọi là giữ giới.

Cái đói quá, mình đi ngang nhà bếp, đi ngang tủ lạnh, nghe mùi thức ăn, trong túi có tiền mà đi ngang chợ không ghé. Ủ, như vậy mới là giữ giới. Trong bối cảnh đó là

giữ giới. Chỉ còn mình giữ, mình nguyện giữ cho mình quên mất gì đâu. Quay lại, chị nhớ nha, tôi nhắc lại lần nữa: nguyện xong rồi.

Giữ chỉ còn mình giữ. Mình nguyện giữ cho mình, quên mất gì đâu. Quay lại, chị nhớ nha, tôi nhắc lại lần nữa: nguyện xong rồi quên mất thì nó phải là chuyện rất dễ. Cho nên giữ giới phải theo kiểu của mình.

Chứ cái kiểu chăn bò, kiểu người chăn bò nhận của chủ mấy chục con rồi, sao chả là gì. Buổi chiều trả lại cho chủ y chang số bò đó, không để mất con nào. Đó là giữ giới kiểu chăn bò.

Cái thứ hai, giữ với cái kiểu của ngoại đạo là sao? Ba phần tử có thể nghe giảng về cái này, loại giới thứ hai này, nhưng mà không có được. Nghe tới nơi bật nghe, hiểu lắm, nghe là hiểu lắm. Cũng kiểu chăn bò, những người chăn bò nói rồi bây giờ kiểm tra giới ngoại đạo là sao. Cứ hết biểu mày tao đi là ngày ngày, hình ảnh của đáp án điện tử, giữ giới, cũng họ Bát Quan Trai, mở ra thì vui lắm.

Tức là đặt ra hạn chế giới thiệu, như là trong một phạm vi bao nhiêu cây số vuông. Đó là thọ không với sắc xanh, không có làm ăn với người kia. Mở thọ như vậy, ngay nữ giới sát sinh cũng hạn chế trong điều kiện nào đó, thì anh sẽ không xa xăm mà ngoài đều diễn ra vào tối quyền sát tâm, nghe nói với giữ giới. Giới thiệu ngoại đạo là sao? Giữ với kiểu ngoại đạo là cái này, giữ trong một cái hạn chế rất là hẹp.

Nguyên thì mình cũng vậy. Mình giữ giới mà theo cái kiểu mà... tất nhiên tôi nghĩ là mình giữ với mình không hiểu ý nghĩa của Bát Quan Trai. Giữ mà không hiểu ý nghĩa của Bát Quan Trai, cứ xài vào mấy cái điều mình được hình chữ A, thì tôi gọi là giữ với một cách hạn chế. Danh sách nói thông tin đó là không có nghe ca vũ nhạc kịch, là mình cứ né, không có ca vũ nhạc kịch. Ý tưởng mới là chữ giới rồi. Không phải để giữ cái chỗ tắm nữa thì mới gọi là giữ với kiểu đó.

Chỉ còn nếu mà chỉ giữ trong cái giữ với thân đó thì coi như mình tự hạn chế cái giới của mình. Và giữ với cái kiểu mà hạn chế là gì? Giới thiệu với ngoại đạo. Là giữ với

pháp của thánh nhân. Thánh nhân là vô lượng, đúng không? Tâm đâu có hàng rào, có biên giới đâu. Tâm đó là vô lượng. Còn giữ với mà hạn chế là giữ giới kiểu ngoại đạo.

Tức là giữ giới mà không hiểu ý nghĩa của giới, cứ nói chuyện theo kiểu đạo đó.

Cái thứ ba là giới thiệu thánh nhân. Săn tay với những thánh nhân nên có nghĩa là đọc cái gì đó, bát quan... nhưng thật ra là giữ sáu căn. Sáu căn có nghĩa là không có gì. Cái chuyện mà mình không ăn chiều, ngay cả trong cái chuyện nước uống, là mình chỉ uống khi nào cơ thể nó cần. Và khi uống cũng không cần uống ngon, không cần uống bổ, không cần uống thứ đắt tiền, mà tùy nghi có cái gì dùng cái đó.

Cái gì nữa thích hợp với cơ thể của mình, bao tử mình bị yếu, nó dễ bị chua, thì mình tránh uống cái gì mà nó tạo các men gây chua cho bao tử. Đẳng cái đó thôi. Nhiều khi không nhất thiết là mình nghĩ là mình không ăn chiều thì mình được quyền lựa cái xịn, tức là đắt tiền, cứ ngon miệng mà mình uống, cái vui như vậy đó là không được.

Giữ giới mà tôi chỉ muốn nhấn mạnh, nói tóm gọn. Cái đó là giữ với kiểu đáng, nhanh nha chưa? Giữ với kiểu đó, với đồng nai, nó rất rõ là kể từ cái giây phút mà mình phát nguyện giữ giới là mình phải liên tục sống ở trong thiền định. Thiền định ở đây Ngài nói rất là mềm, chứ không phải cái kiểu cố mà... để tâm an trú trong sáu căn nha. Hồi nãy tôi nói đó, bây giờ bị nói cái đó là cái...

Mà pháp đắt tiền đã, cái kia mà để tâm an trú trong sáu tháng, em nha. Hồi nãy tôi nói đó, bây giờ có bị nói cái đó là cái tôi nói mà nó là tin, nói nha. Họ chơi với xong là tâm an trú, dù 66 pháp trì niệm.

Thứ nhất là niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, niệm thí, niệm giới, niệm Thiên. Trong suốt thời gian chơi với nhau, trong suốt người dân thế giới, tâm an trú, an trụ ở trong 6 cái pháp kỷ niệm đó.

Cái chữ “tiền” này có nghĩa là liên tục, có nghĩa là thường xuyên, có nghĩa là trong trường hợp này ra có nghĩa là thường trực, luôn luôn nha. Nhưng mà chữ “niệm” chứ không phải là tiền để mình làm. Thường niệm 6 pháp thì niệm nhé em sẽ phát đường.

Niệm Phật làm sao? Là cái người mà quen suy tưởng rằng Thế Tôn là bậc A-la-hán, Chánh Đẳng Giác, Vô Thượng Điều Ngự Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn.

A-la-hán là bởi vì Ngài đã diệt trừ tất cả phiền não, và là bậc xứng đáng cúng dường. Cái chữ A-hán đó em nói với hai nghĩa. Một nghĩa là trả thù, là giết kẻ thù, hay là diệt cộng với hai thăng h. Nghĩa là cái người đã giết chết kẻ thù phiền não, kẻ thù sinh tử, em. Và đồng thời chữ đó cũng có nghĩa là xứng đáng, xứng đáng để lễ lạy, cúng dường.

Rồi, chữ “sâm sâm bút” thôi là sao? Chữ “xăm ma” ở đây nó có nghĩa là hoàn hảo, là kiện toàn, là chỉnh chu, là tinh tươm. Đừng có vĩ chứ, đem từ điển ra rồi dịch “xăm ma” ra.

Tôi ghét nhất là cái kiểu, mày hiểu kiểu mày hiểu theo từ điển. Mày nghe các ngoại ngữ mình cứ ôm chặt mà. Từ điển của Lê Công Lê Huy Khang, Nguyễn Văn Công, Nguyễn Văn Ngũ vậy đó, là chết nha. Người ta phải xài ngữ cảnh nào, văn mạch nào, tùm lum quá trời đâu phải chỉ có một. Cứ ôm hoài, ăn nấy, chỉ biết nguyên nhân không phải đâu vậy anh, đâu vậy em là không được nha.

Đây cũng vậy, chữ “sâm sâm bút” thôi, chứ “xăm ma” có nghĩa là kiện toàn, hoàn hảo, chỉnh chu, tinh tươm, không thiếu sót, đến đâu đến đâu thì gọi là sâm a nha em. Còn “sống phút” thôi.

Đây là từ cái chữ là “sai răng bắt thô”, có nghĩa là tự ngộ, là sinh hoạt động giả cát. Cũng là những vật tự ngộ nên cũng được gọi là những vị xăm bút thô. Rất là xa răng + bút thô, gom lại thành sâm bút thô.

Ngài là tự ngộ mới là tự mình thấy ra cái con đường nhẹ giác ngộ để mà hành trì, rồi từ đó mà chứng tịnh thân. Nhưng lại là sâm ô, nhưng mà đọc giá trị gọi được gọi là smartphone, nhưng mà không được gọi là... không có thêm với sâm ma trước, bởi vì thật ra chỉ thấy ra con đường nhẹ thoáng thôi, chứ không kiện toàn, không có kiện toàn hoàn hảo. Nhưng là Chánh Đăng Giác, Toàn Giác, tri kiến bậc mới thêm.

Cái xăm ma lần trước có nghĩa là tảo tự ngộ rồi mà tự ngộ một cách hoàn hảo, có nghĩa là biết sạch sành sanh mọi sự ở đây. Cho nên mới có cái kinh sương sa pa, vẫn khó mà có. Năm lá sinh ra, ba lên tay rộp ra, nó chia ly với lá mẹ mà vậy đó. Ngày một năm lá lên tay, nó vẫn là mình cái số lá trong rừng cái nào nhiều.

Vẫn chiến thắng, nó vẫn phong đóng lá trong tay, còn quá lại ít so với lá rừng. Thì Phật dạy cái điều mà ta hiểu biết nó nhiều như lá rừng, mà cái điều ta nói ra đó thì nó như cái năm lá trong tay vậy đó em nghe. Lặng lẽ, nhưng sống, chưa kinh Phật mình học cả đời chưa có tới đâu. Có chỗ em, một vài kinh mình có thể nhìn nhầm 800 lần chưa hết nghĩa nha em.

Mà đa phần từ miền Nam nó nghe bể chết rồi nhé, là kinh nó nghe làm gì, tin nó nghe rồi đó, là cái thái độ cũng có.

nha em mà đa phần từ miền Nam nó nghe bể chết rồi nhé. Kinh nó nghe làm gì, tin nó nghe rồi đó. Đó là cái thái độ cũng có người thiếu. Anh xin lỗi, cái bị cái bánh xèo, vẫn chết cái gì, ăn cái gì chỉ biết đút vào mồm nó thôi, chứ còn chỉ biết đồ cho chảo nó bị đút vào mồm nó vậy. Ăn trứng kiến, nước này, cái bánh xèo cái gì, biết được bao nhiêu chứ gì.

Nói nha, các vị có biết người ta có cả những cái luận án tiến sĩ về ẩm thực, về cái việc cho biết không? Chúng ta có cả một cái triết lý âm dương, triết lý y học nằm trong đó, biết không? Vì sao mà nhà quê người ta cái món đó làm ra lại bỏ rau đó vào? Tại sao? Tại sao cái người Hàn ăn thịt nướng mà không sợ ung thư? Đồ, bắp cải, kim chi, cà phê, internet... Có phải vậy không?

Cái ông bà đời xưa ăn uống người ta có một cái đạo lý, có một triết lý rất là cao. Có món đó là phải ăn với loại rau đó, ăn tới cái loại đòi hỏi phụ liệu nào đó. Một là nó giảm có mùi tanh, mùi hôi, chứ đến là nó chán ngáp một số những cái độc chất của các món ăn đó. Nhớ nha. Và mà nó làm tăng cái vị... mình muốn nói là làm giảm đi. Em muốn người ta tính toán kỹ lắm.

Cho nên ngay đâu bánh xèo, tại sao mà người ta có chỗ nào bỏ giá, có chỗ nào chỗ sẵn, có chỗ người ta bỏ cái này, có chỗ để bỏ cái kia. Tùy miền thì vùng, tùy khẩu vị mà tao xem bớt. Cho nên nghe cái bánh xèo mà mình uống giờ mình ăn đó, mình biết cũng được nhiều lắm đâu nha.

Cái bị đứt cái bột nghệ mà pha trong bánh xèo nó cả làm cả một cái vị thuốc được. Có trường an toàn tôi không có pha một phần nước là không nữa, vai bằng sữa tươi có đường. Âm đa khoa không dùng sữa tươi, mình theo pha bột bánh xèo bằng bia, có giống như bột nổi như vậy. Có bao nhiêu thứ để biết về cái bánh xèo nha.

Cho nên là người mà bị một cái bệnh là cuộc phải trên độc qua tường, mảy hiều rồi mà. Xin lỗi, cái bánh xèo, nếu một lần rồi chưa đủ mà nói giọng bà kinh đầu, Tào lao mới hiều tào lao.

Ok, cho nên cái chuyện sâm sâm, vú to có nghĩa là cái ngày ngày hiều rồi là xập xình, xanh tốt, tục tần tật của người tới ở đây nha. Mấy là xâm ma, ý nghĩa là tự ngộ một cách hoàn hảo, một cách kiện toàn, một cách chinh chu, tinh tươm nha.

Rồi, rồi tại sao gọi là Thiện thế nhé? Tại sao gọi là thế gian giải? Cái này cái bị vào ở trong tâm tình đạo mà thằng định một người giảng 16 có tiền niệm thì tao vẫn rất là kỹ rồi. Bây giờ tôi không rảnh thì nói tôi lừa bọn nó chắc tao không biết không nhé. Tao đi về luôn rồi.

Đúng ta muốn đọc thật kỹ và vô trong đó nha. Gọi là thế gian giải là giải tao nghe này hiều biết cái thế gian, đem tức là gồm 3 thứ: thế giới này gồm có chúng sanh, gồm có

bao nhiêu cái cứ danh là sắc trong đó. Cái thế giới đó gồm có thế giới không gian, thế giới chúng sanh rồi thế giới phát hành.

Thế giới không gian là sao? Gồm các cảnh giới mà chúng sinh có mặt, từ địa ngục lên tới cõi trời, như tư tưởng đó gọi là thế giới không gian. Còn thế giới chúng sanh là sao? Và kết luận gồm có tất cả các loài: noãn, thai, thấp, hóa, bằng chứng nguyên con từ tử cung, thấp, người sinh ra trong điều kiện thiên nhiên, hóa là tự nhiên xuất hiện, đột nhiên xuất hiện cũng được gọi là các loài chúng sanh. Kể ra gồm có phạm, có thánh, thiên, loài người, tu la, quỷ địa ngục, càn xanh, bàn trà, long vương, kim sí điếu, các loại như vậy nha. Em nó gọi là... chúng sanh nữa gồm có những...

Địa ngục, càn-già, bàn-đà, long vương, kim sí điếu, các loại như vậy, em nó gọi là loài rồi.

Chúng sanh nữa gồm có những người tham nhiều, sân nhiều, si nhiều, tín nhiều, giới nhiều, định nhiều, huệ nhiều. Thì cái này cũng là một cách phân loại chúng sanh. Từ trong vô số cách phân loại đó, nó gom chung lại ai thì gọi là thế giới của chúng sinh.

Còn thế giới không gian thì nó là cách khác. Nó gồm các bạn chúng sanh thứ ba, nó làm cho thế giới phát hành, có nghĩa là sao? Gồm có danh sắc, 5 uẩn, 12 xứ, 18 giới, 22 quyền sở, 37 phẩm trợ đạo, lâm chung với nó là gì? Gồm có hai con đường: siêu và đạo. Được gọi là thế giới từ pháp hành.

Trong 3 thế giới này thì chính hạng giác chưa xập xình xanh nhưng không xóa mù mê nào hết, cho nên được gọi là thế gian giải. Nhận diện thế là sao? Chuyển thế là chỉ xuống, ở đây nó có hai nghĩa. Một là cái con người mà đã đi trên các con đường hiền thiện, đạt đến cứu cánh thánh thiện. Và nghĩa thứ hai của chữ chuyển thế, nó là chữ xúc-phu được đọc trại ra. Chữ xúc-phu là truyền thuyết, có nghĩa là cái vị mở miệng ra là giúp đời, giúp người. Mở miệng ra là lợi cho quần sanh đời này, kiếp sau. Cứ mở miệng ra là chúng sanh được lợi lạc an vui. Làm những cái việc đó được gọi là xúc-phu thiện viết. Nhưng mà phần tiểu Việt Nam sợ kinh căn, cho nên chỉ có nghe.

Thì nói như vậy, nhiều người còn ta đọc cũng dám đọc kinh mà sợ kinh căn. Em tới đâu cũng thấy bệnh nặng, hay bệnh này chữa coi nha. Cho nên chiết xuất của tôi có hai nghĩa: một là thiện thể, có nghĩa là người đã đi trên con đường đến thiện và đạt đến cái cứu cánh thẳng thiện; là chuyển thể như thế.

Nên trong tiếng Hán có nghĩa là ngộ. Thôi là một đi không trở lại, thì gọi là nạp thể. Chỉ có vị La-hán mới gọi là cái người đi mà không trở lại thôi. Bởi vì cái hành trình của thành phố là làm thiện, làm ác, để làm chi ta? Để là đi cày vòng vòng, trong làm thì thiện, để bữa nào chứ địa ngục trở lại địa ngục, bữa leo lên sinh thiên. Cái vòng vòng như vậy. Con đường lục đạo luân hồi không phải là con đường thánh thiện tuyệt đối, nhưng mà riêng cái con đường của chư Phật đi là con đường duy nhất trên đời này có đi mà không có quay lui, đi mà không có quay đầu.

Được gọi là đẳng giác, đi qua đời mười phương chư hiền, qua đời vương. Đi trên con đường đó là đi, là nó không còn lui nữa, không còn sinh tử nữa. Máy người đi trên con đường đó được gọi là thiện thể.

Mà vậy đó nha. Rồi minh hạnh. Đúng là sao? Minh hạnh có nghĩa là tam minh, bát minh. Minh hạnh có nghĩa là ngài biết rõ, cái gì hết á, ở những tặng phẩm, lễ phẩm, kính lễ ở đời là sao? Có nghĩa là các vị này đó, trong đời này nó có nhiều thứ để phẩm. Người ta chuẩn bị một lần, người ta chuẩn bị để dành cho người thân, hay là để chuẩn bị để cúng bái cho các đối tượng linh thiêng nào đó. Cái được hợp này đó, cái món quà mình làm, tặng phẩm này, lễ phẩm này, nó đều xứng đáng để dành cho các vị khất tăng hết nha.

Cứ nghe lời, cái món quà đó mình tính đem về cho má, đem về cho ba, tính đem về cho vợ, cho chồng, cho con, cho bạn, cho bè. Nhưng mà nếu mà mình gặp một vị tịnh tăng thì người xứng đáng nhận cái đó hơn là những cái đối tượng mà mình đã trù tính. Nên nó được gọi là băng uống này vô, áo này vô. Có nghĩa là sao? Có nghĩa là mình đang chuẩn bị dâng lễ...

Mình đã trù tính nên nó được gọi là búng uống này vô, còn áo này vô có nghĩa là sao? Có nghĩa là mình đang chuẩn bị, 100 lễ ngon lành để cúng cho ông. Thằng nào? Thằng nào nó không biết? Mà gặp một vị La Hán mà bị tắm hả? Đó là nghề xứng đáng nhận nó hơn tất cả các vị thần nào trên đời này. Cho nên mới được gọi là, cho dù anh viết đi, carinii vô có nghĩa là trên đời này mình gặp nhau mình chấp tay đúng không? Mình chấp tay, mình chào. Giờ người này, người kia, chấp tay cúi đầu trước người này, người kia, vì nhiều lý do. Vì mình trọng người đó: đức độ, tuổi tác, danh phận, địa vị, quyền lực. Nhưng mà nói cho cùng, trên đời này không ai đáng để mình chấp tay cúi chào hơn là một vị thánh.

Cho nên các anh ra, ly carron mình, dù anh đi vô là như vậy. Bởi vì tất cả những cái cúi chào kia nó đem lại lợi ích rất là nhỏ so với cái cúi chào trước một vị thánh. Cho nên các ngài lại anh với cơn anh nhiều lần cuối cùng đó là á nước ta đang vui nhất. Tôi chắc thép tăng rồi cá xác có nghĩa là đám tang là ruộng phước.

Vô thường ở đời thì cái này bà con của em ở trong Trung Bộ kinh nha. Mình chung một kênh, trong mục lục kiểu bị chém dùm tôi cái bài rồi là cúng dường phân biệt kinh nha. Ở trong đó ngài dạy là đã cúng rồi là đem bố thí cho một con chó, con heo, con trùng, con ngui, bố thí cho nó thì chỉ được ngàn kiếp không đói. Cúng dường như cái con người mà không có đức hạnh thì khá lắm được ngàn kiếp không đói. Rồi cúng dường cho cái người phạm mà có đức, là mười ngàn kiếp không đói. Cúng dường cho người phạm mà đạt thiền định, thần thông thì vô số kiếp không đói.

Nói gì nữa là cúng dường cho cái vị hành giả tu Tứ niệm xứ. Trung Bộ kinh nói rõ lắm, cúng dường cho có vị hành giả Tứ niệm xứ phước rất là lớn. Là vì sao? Vì trong tiếng Pali rồi, cái vị này là cái gì ta? Vẫn còn nghe không? Tôi nói gì cái cái tùm lum này thế nào quên được, thắc mắc đấy. Ở trong đó gọi cái vị hành giả Tứ niệm xứ gọi bằng cái từ rất là sang gọi là sotāpanna. Không phải là sotāpanna, mà là cái người đang tu tập để trở thành Sơ quả. Cái chữ sotāpanna nó có nghĩa là đang tu tập, đang tu tập để trở thành Sơ quả nha.

Có nghĩa là hành giả mà đang tu tập Tứ niệm xứ. Tôi phải nói rõ là cái người này phải có kiến thức giáo lý nha. Chứ đừng tự nhiên rớt ra, em không biết chỉ máu gì, anh nói cãi nhau với bệnh viện thì không có được gọi là sotāpanna. Không được rồi nha. Nó phải là các người biết rõ, phải học về địa niệm ở nhà, biết rõ mình 12 phiền não là gì, 10 triền sử là gì, 5 triền cái là gì, chỉ rõ 37 phẩm Bồ đề là gì, biết rõ 12 duyên khởi là gì, chỉ rõ 4 đế là gì. Thì mấy cái này, rồi bà con cái này thì trong vòng 3 tháng, nếu mà học xong 3 tháng chứ gì, đã có được kiến thức... về mấy cái này.

Tất cả là chính cái này, một mục mà mình phải học để trở thành dạng Tứ niệm xứ, làm giảm tiếng Việt đó là 991. 991 Sài Gòn, học về cái gọi là the process of mind, the set of nhĩ, tức là học về lưu tâm, lưu sắc. Người cứ nghe đại học bao nhiêu. Hành chúng sanh trong đời, hành không phải chối. Có nên học về bao nhiêu cảnh giới trong đời, học về các cái gọi là tiền não, biết rõ tiền não là gì, thiện pháp là gì, bất thiện là gì, sắc thời gì, cũng thiếu cái gì, đầy là gì, duyên khởi là gì, mẹ là gì.

Tiền nào biết rõ tiền ảo là gì, thiện pháp là gì. Cho ăn là gì, sắc, thọ, tưởng, hành, thức là gì, viên kể với mẹ là gì, tổng cộng là 91 nha. Viết đại khánh thiện, chỉ là gì? Quán là gì? Ở địa chỉ là định. Những quán là tệt nha, tất cả là chết.

Mong thì cái này nó nằm bên trong nước biển thì là mà chúng tôi anh rồi đó nha. Cờ đàn ông Nguyễn nó có nhiều người không biết nghĩa. Tại sao mà mình ngồi, đừng trả kêu mình tôi có những xứ rồi? Trái tim đọc cái xác này làm cái gì vậy ta?

Vợ tôi, các bố cái huyện đó là cái nền để các bố là thằng chả Tứ niệm xứ. Nếu còn cái miệng đó mà các bố mà mệt rồi thì bị cái bố không được gọi làm giả tiếng niệm xứ nha. Mà màn hình giải trí niệm xứ ở đây được chứ còn gọi là Sô Ta, tâm nó phải đi vòng lại cát từ.

Nghĩa là những người đang trên đường mà đi đến với quả huyện tôi đầu những ước mơ. Nếu mà có dịp đời mà thường xuyên, nếu mà cúng dường chư tăng thì quá xanh.

Còn nếu không có một cái nơi chốn mũ nào, chàng nào đó nha, cái mỗi tháng những để bà con tự tới đêm nữa con không cần tốn tiền.

Tôi và họ cũng bao nhiêu tiền cũng sẵn sàng bỏ ra cho tôi nói chuyện đó. Bỏ tiền anh khi nấu nướng buổi chiều hôm trước, nấu trước đêm để đó, mà con có đến nhà bác quen cái tế đó là sáng nghe pháp xong là ngồi thiền, ngồi thiền kinh thành, nghe pháp, nghe pháp thoại, thiền viện kinh thành, nghe pháp. Mình cứ quyết một ngày như vậy đó.

Thì tôi với... còn tôi nuôi mầy mới bị một tháng mà nuôi 8 ngày đó là coi như tôi chết, tôi khỏi cùng siêu nha. Mình kiếp sau thấy thằng cha nào giờ già đi qua ngôi là tôi nha.

Cái chép này đi trước tôi vừa ta đường đời 92 cái gì cũng kêu rồi. Cái kèn, cái bị nhớ vợ đó, cho nên nó là cái cúng vui, cái cúng đường, cái bố thí mà cho cái gì mà hành giả chứ, tiền xứ. Họ vừa có với vừa có thể tự được, có tuệ nhé.

Chỉ có thằng vợ tiền xứ, đầu là xuất gia hay tại gia, nhưng mà chỉ có thằng giả tưởng mình sự tự chủ tam học. Có biết người nào mà sống thất niệm thì người đó không đủ anh nghe. Cả thế giới của người đó cũng không tròn. Vì sao? Vì tôi đã dán rồi, không có nhớ rằng mình là người có giới thì từ từ tao với nó không có thành tựu nha.

Cho nên lại phải sống chánh niệm. Tứ niệm xứ mới là người có đủ tâm nhé. Nhớ cái lần trước khi Đức vẫn cái bài này thì các vị xem cơ thể bác cái bài ngày nói đi nói lại, nói không biết là bao nhiêu lần. Nghề nói rằng hãy tự làm hải đảo, hãy tự làm ngọn đèn, hãy tự làm chỗ nương nhờ cho mình bằng cách là tu tập 4 niệm xứ.

Ở trong đại bác, cái bàn con có đúng như vậy. Tôi bị anh ah tôi nhắc lại lần nữa là ngày trước khi người đi bộ rồi nhưng mấy tháng ròng rã mà cứ như là ngày có chỗ nương ta đi rồi à. Mà sống theo thầy giáo pháp và là sống theo thầy chấm lặng dáng thì chỉ có một cách sống đó là Tứ niệm xứ nha em. Bởi vì chỉ có sống Tứ niệm xứ mà có đủ là giới, định, tuệ thôi nha trời.

Cho nên thành giả mà kiêng cái con người Phật tử mà buổi sáng mà thỏ con trai đó là xuống một ngày nữa là cái đầu là đầy ắp cái chánh niệm, trong sáng khắp thì niệm Phật không phải là réo réo cái Hồng Danh mà suy tư tưởng nữa. Hồng danh một Phật là gì? Là người phận của ai nghĩa, một lần người thức giấc từ cái giấc ngủ vô minh. Thứ hai phải có nghĩa là người hiểu biết lý 4 đế và đem ra dạy cho đời. Bút thái của hai nghĩa một lời tỉnh thức, giật mình thức dậy từ giấc ngủ, từ giấc chiêm bao thì đó là bút phát những bức thág khởi nghĩa nữa.

Ý là một lời tỉnh thức, giật mình thức dậy từ giấc ngủ, từ giấc chiêm bao thì đó là bút phá, bức thoát khỏi khởi nghĩa nữa. Có nghĩa là hiểu biết. Nói về Hán Việt, mà có nghĩa là ngô bình. Nghe kể chuyện của chúng ta biết duy nhất nghe tiếng đạo quá, nó có một cái chữ. Chữ giác nó hội đủ hai ý nghĩa này. Cũng bút phá thôi, ghi chữ giác, cái chữ giác nó có hai nghĩa. Chữ giác có nghĩa là mình đang ngủ, giật mình thức dậy, cũng gọi là giác. Mà mình nhận thức, mình hiểu biết một vấn đề gì đó cũng gọi là giác.

Cho nên trong cái chữ, trong Tạng Ly, nó cũng có cùng lúc hai nghĩa như vậy. Cho nên chữ giác trong tiếng Hán nó hỏi, nó có đủ hai ý nghĩa này. Còn trong tiếng Anh nói không có biết chữ nào chỉ riêng một nghĩa. Không có chữ nào mà nó một mình nó mang cái nghĩa này nha. Chỉ có chữ giác trong tiếng Tàu nó có đủ hai ý nghĩa này thôi nha.

Rồi, như vậy thì đã bỏ ra rồi, phải nghĩ giả suốt một ngày. Cái phải suy niệm về thật, về Pháp, về Tăng, về trí là sao? Vì trí có nghĩa là dầu hành giả nghèo xác xơ thì cũng phải luôn tâm niệm: tôi sẵn sàng chia sẻ theo khả năng của tôi những gì mà người khác cần.

Niệm trí là tôi nghèo cách mấy nhưng mà tôi sẵn sàng chia sẻ, vì khả năng cái mà tôi có cho người khác khi mà thật sự là có nhu cầu đó. Gọi là niệm trí. Mình nguyện như vậy đó, nhưng mà mình cũng phải có khả năng làm chứ, phải không? Mình nguyện

như vậy mà hai tiếng đồng hồ kể bên mình, mình đứng gì nói đi với mình, lại còn đó nữa, thì mình bị lộn. Không có mấy cái tâm nào mà không được nha.

Có loại gì nữa? Miệng thì nói là ở nhà, chứ khách đi rồi thì ngồi đến để mới học sô-cô-la. Còn nước bắt gì mà không... Rồi tới phần nghiệm trí là sao? Em nhớ là phần giả xét xem thân bất giới của mình nó có cái nào bị mẻ, bị trầy xước hay không. Bị mẻ, bị trầy xước là sao? Ví dụ như giới sát sanh, trong chú giải nói kỹ lắm. Thế nào là sự trầy xước của giới sát sanh? Mình không có đập muỗi, mình không có diệt lũ rất kiến, đúng không? Mình không có cắt cổ gà, không có đập đầu cá, không có kêu đâm heo, thuốc chó.

Nhưng mà mình quét nhà, cầm cái chổi mà quét mạnh, vung cây kiếm một bài vậy. Nếu mình nói quét, càng vung thì nó cũng kể là sát sanh mấy chục phần trăm nha. Rồi mình trấn nước sao đó, nó còn hồng có thêm giùm trước, giùm sau, nó cũng là cái giới sát sanh nó bị mẻ rồi đó nha. Có nghĩa là mình vì đã xâm phạm sức khỏe và tính mạng của chúng sinh khác một cách gián tiếp thì cũng gọi là làm cho cái giới sát sanh nó bị nhiễm ô nha.

Cứ như vậy. Rồi ngay cả với trộm cắp, không phải là mình đã đào tường khoét vách, cướp nhà băng mới gọi là trộm cướp, mà có cái ý chiếm hữu tài sản của người khác mà không thuộc về mình. Ngay cả kỷ niệm, trốn thuế, khai y tế, thanh trúc đó. Còn bây giờ chỉ trộm cắp nha. Cái gì là của công thì mình không có khai thác, không có lạm dụng nha.

Của công đừng có lạm dụng. Ví dụ đi máy bay, nhất là ở đây mình đi với... không biết cái ghế business cái hạn giấy xe máy, mà vô trong toilet người ta nó có rất là nhiều thứ để mình bỏ túi lắm. Lọ xà bông, khăn giấy, đủ thứ. Nhưng mà mình chỉ lấy đúng thứ mình cần, thuyền viên mua nữa thì thôi. Cái túi, ô, turner là cái túi gì ta, sẽ phát cho mình một cái túi làm kỷ niệm, vậy là đủ rồi. Còn cái trong toilet, cái thùng thấy nó đã quá với mình, thôi. Tại anh quen cho mày hai túi này, ngốc rồi nói sao nó vô lấy gì nó xài nhé.

Tội lỗi thẳng thấy nó đã quá với mình thôi. Tại anh Quân cho mày hai túi này, ngốc rồi nói sao nó vô lấy gì nó xài, nhé. Nhưng mà cái đó là mấy cái tham lúc trước thôi. Đời này mình tham lúc chút, nhưng mà đợi sau nó thành cái thói quen của thẳng ăn cướp rồi, cái gì biết không? Tay nó có ăn đâu, ăn cắp được trứng gà sẽ ăn cắp được con bò, con trâu nhé.

Mà mình để ý, cái thân làm vậy mình nằm mình tư tưởng thì cái đó với thế giới tại dân cũng bị nhiễm ô. Tiếng Pali rồi đó gọi là mê đắm vô. Có nghĩa là mình chưa có làm, nhưng mà có cái lòng tư tưởng thì cũng kể là dính lằm, dính lằm.

Lần cái giới thứ ba, thứ tư là sao? Mình không có chính thức nói dối, hứa gạt ai, nhưng mà mình có cái kiểu nửa chừng, mập mờ, làm cho người ta hiểu lầm, hướng dẫn sai lệch, kỷ niệm tin và nhận thức của người khác. Cái đó cũng gọi là làm cho thế giới nó xa lằm đó nghe.

Ví dụ như mình ghét cái bà đó quá, bởi chung nhà mình mà mình ghét quá đi. Vậy chứ buồn có ba cô qua của Tuấn đỗ của kỳ nghỉ cũng tạo quan phim truyền hình chính trị. Nhưng bây giờ nó nữa ai đợi xuống nhà bếp nhảy. Tôi biết ai cũng biết, ai sơ ý sao mà làm việc nhà bếp, nước trong nhà mày đổ nước với sàn đi.

Ai biết, lúc này năm Thảo làm như của bị động, tay chân lằm, nghe hiểu. Tôi không có đủ thừa ai hết. Nhưng mà tôi có cái cách nói hướng dẫn suy nghĩ người khác thì nó cũng làm cho cái thế giới nó ngổ lằm, nghe.

Có nghĩa là mình có cái ý lên nét, cái sự thật mình hứa kinh cái suy nghĩ, niềm tin, cái nhận thức của người khác theo sự sai trái mà mình muốn, thì ngay bản thân cái ý muốn nó đã là làm cho thế giới người dối mà nó bị lằm nha.

Nói về uống rượu, là mình không có say sưa đến mức thiếu kiểm soát chỗ cũ, nhưng mà mình lại thích cái cảm giác lâng lâng, xa rời thực tế, trên mây một chút. Nói chung là mình không mạn mà lằm với cảm giác tỉnh táo, chánh niệm. Thì cái đó cũng là một cách làm cho thế giới lằm, như những người kia thôi. Chứ nhiều người lằm

dụng thuốc, rượu, uống quá liều, còn bên Hồng Kông người ta đến bệnh trĩ ở chỗ làm, người ta cẩn thận với thuốc ho với phượng.

Không ít trường hợp trẻ em, học sinh Hồng Kông nó bị nghiện thuốc ho có gì đi không. Một vài lần gió biển súc, bị bệnh ho là bố mẹ cho nó uống được kho, nó khách cho nên nó nhả lén, nó cho nó bỏ vào cặp đem về luôn đó. Lái xe cho bạn bè của nó uống vô, thấy người vui vui, cười hoài vậy.

Cái gì theo tôi được biết thì ra kho đó được chữa bằng con cái mẹo là chỉ làm cho nó em, nó ngủ là nó hết ngon rồi. Trên tường của ngon hay dính kèm với cái kho gì đặc biệt, chỉ cần cho yên chuyện thức giữa là nó không có ngon nữa. Mà như vậy thì có nghĩa là vô hình chung đó là mình sử dụng các loại dược chất mà nó có tác dụng của nó, vừa có tác dụng thực sự của nó, hiện ra là bị hỏng về đi tìm việc lưu phần tử này cho tôi cùng các loại xuất kho mà phải có cái clip sinh của bác sĩ trong đó có một tiếng thuốc phiện đúng nó vô là ngủ đã lắm nè.

Thì mình lạm dụng những cái thứ đó cũng là cái cách mà chối từ sự tỉnh táo. Mà nhiều lần, nhiều lần như tôi đã nói rồi, đời sống này vốn dĩ nó tràn đầy những bất trắc. Đầu óc tỉnh táo là mình chỉ đối phó được ít cái bất trắc, thì nói chi là mình không có tỉnh táo, cái khả năng đối phó còn thấp hơn, có đúng chưa? Có người hỏi tôi tại sao mà phần cấp với tôi thích thức đơn giản? Bản chất đời sống vốn là bất trắc.

Ăn thấp hơn có đúng chưa? Có người hỏi tôi tại sao mà phần cấp với tôi, tôi thích cách đơn giản. Bản chất đời sống vốn là bất toàn, bất trắc. Một cái đầu tỉnh táo thì cái khả năng mà đề phòng, tự vệ đó là nó đã... Ừ, nó chỉ có tác dụng với Trung tâm mà thôi, vì không muốn cái đầu bác sĩ, đầu tiến sĩ thì có khả năng đó quá mức. Cái này có thể dùng trong cái gì mà nó bất cát. Còn nếu mình lại lược từ từ bỏ cái khả năng tỉnh táo, được coi như là mình cống nguyên một con về nhân văn tình, đó là cái cốt tảo là hạn chế là cắt.

Thứ hai là chỉ cần mình sống mà thiếu tỉnh táo thì cái tên với mình với con thú không còn nữa. Em với con cái mình còn biết trời đất gì hết rồi. Nên nếu mà nói về đời và đạo, chúng ta không có lý do để ăn quá nhiều, không có lý do để ăn quá nhiều. Ăn quá nhiều có nghĩa là gì? Phải ăn đúng không? Thì nói về ăn, theo khoa học thì cái nhu cầu dinh dưỡng cần cho cơ thể mình thấy nó chỉ cần mỗi buổi cơm trưa mình ăn đàng hoàng một tí, có protein rồi có chất xơ, có cái gì đó. Một bữa ăn trưa mà nó đàng hoàng là đủ sống một ngày rồi.

Còn thêm một bữa nữa đó thì nó kéo theo một đồng hiển thị, một đồng mất thời gian, hay là tác động tiêu cực lên tâm lý. Bởi vì vậy khi có thêm các bữa ăn nữa, từ cái bận tâm kiếm tìm rồi nấu nướng rồi rửa ráy rồi bảo quản rồi làm vệ sinh, nó là rất là nhiều thứ. Mà đặc điểm cơ thể của mình đó là nó lãnh đủ. Cái ngon mà mình gọi là ngon miệng nó chỉ còn có một cách rất là từ đầu lưỡi vô trong lúc một cách qua khỏi nó rồi nó là coi như là bao tử lãnh đủ. Nguyên cái cơ thể nó xấu nào là đường nào là muối, nào là cholesterol, bao nhiêu độc chất khác.

Cho nên cái được viết một cách đó là mình không có nhu cầu nữa. Còn nói chuyện mà ăn chiều là do thói quen, cứ gọi là nhu cầu tâm sự với cầu sinh lý, thật ra thì không có bao nhiêu. Nếu còn nói nhiều, vấn đề ở đây là lý do vì đâu mà ta phải kiêng cử ăn sao cho đúng. Đồng thời, nếu mà biết thì nó cũng là lý do khiến cứ thêm một nhu cầu ăn mặc ở và sử dụng một món. Tôi cần biết, cứ thêm một nhu cầu vật chất là chúng ta... Cái tên của cách làm trên đến trường, biết thêm một chút nhu cầu là thêm gánh nặng cho trái đất, cho ecology, cho nhân loại, cho thế giới. Cái đó quan trọng lắm.

Còn nữa, thần chú cứ thêm một nhu cầu vật chất là làm tăng thêm gánh nặng cho mình, cho đời, cho vũ trụ, cho trái đất, cho thế giới, cho loài người. Cho nên đó là lý do vì đâu mà người tu là giảm bớt cái nhu cầu. Chắc là vậy rồi.

Cái tiếp theo là cái việc thưởng thức ca, vũ, nhạc, kịch, rồi cái việc mà sử dụng hương liệu, mỹ phẩm, rửa chén, né cái vườn cao, chiếu rộng, mở... Mới đây tôi có

giảng rồi, sẽ được chỉ dẫn sơ sơ thôi.

Niệm xấu để cho tâm mình không xáo thấp hơn niệm sắp thử nghiệm: niệm Pháp, niệm Tăng, niệm Thí, niệm Giới, niệm Thiên. Niệm riêng có nghĩa là hàng giả suy tư rằng để được về các cõi trên thì ta phải thành tựu các công đức căn bản như hạnh bố thí, thiên định. Cái đó, nếu mà ta có được những cái đó thì có nghĩa là ta đã có thể là bạn bè cộng sinh, cộng hưởng với chư Thiên các cõi trên. Còn cái thấp làm gì thì ta cũng có pháp.

Bạn bè cộng sinh, chú cộng hưởng với Trường Thiên, các cõi nga triều Tiên ngời có cái thấp. Làm gì thì ta cũng có pháp lành đó đây.

Cũng là một cái phép tu thường xuyên nhớ bao nhiêu đó thôi. Cứ nhớ nó cũng là pháp tu. Chứ ở trên đó còn có pháp. Ừ thì mình cũng có phước lành đó. Mai này tắt thở rồi thì mình hoàn toàn có thể về với họ một cách dễ dàng và đơn giản. Nhớ cái đó, người pháp tu thường xuyên nhớ như vậy, cũng là một pháp tu.

Thường xuyên nhớ như vậy, tội hứa cứ bị chửi. Nhưng linh của người dễ thương hơn, trở nên một con người thanh tịnh và trong sạch. Chắc chắn như vậy. Cứ nhớ hoài là tôi vẫn làm bên nga, có đủ những cái phước long mà có thể + chú cộng sinh với trên thiên. Nhớ như vậy, công chú cộng sinh cái luôn. Nhớ như vậy, tự nhiên mình nâng lên, mình nên làm ở một cái đẳng cấp khác.

Nói gì mà? Có nghĩa là mình, tôi đã bình dương ngạo, tôi đi đua đòi không phải. Nhưng mà mình ghi nhớ như vậy để mình không có tụt xuống. Nhớ nha, ghi nhớ như vậy không phải để kiêu ngạo ngễ, để thấy mình bám mãi, mà ghi nhớ như vậy để mình không có bị tụt xuống khỏi cảnh giới nhân viên còn gì. Mình quên cái đó là coi như mình tự mình đã thường hình ảnh kém nha.

Nói cái niệm ý nghĩa như vậy, ghét lại niềm tin lên để tách mình ra khỏi cảnh dễ xấu đỏ. Niềm tin mà để mình không có tụt xuống cái cảnh giới tầm tối của bốn cái cái cái coi đoạt nha. Nói là niềm tin rồi, các bạn kính này nó dài thăm thẳm.

Rồi cái gì nữa? Kỷ niệm tí niệm giới niệm tiên rồi.

Tiếp theo là ngày giảng cho mình nghe. Nghe chuyện gì nữa ta? Vì cái người, vì cư sĩ mà tao bắt con trai nó tâm niệm, làm sao chẳng nhớ ta có được các kiếp trước, có cái chấp pháp lành giống chư thiên. Cái này này, nhớ nha.

Tiếp theo, tình người thọ chơi giới luôn. Tâm niệm làm sao chẳng nhớ ta có cả các pháp lành của chư thiên, phước lành của chư tiên. Mà trong cái ngày thọ bát quan trai này nè, ta ở phần học đòi theo cái gương, lần sẽ khánh thành của các vị La Hán. Nhớ nha.

Hôm nay ta không chỉ là có được cái tháp lành của chư thiên, mà ta còn đang học đòi bắt chước theo một phần nào trong cái phước lành của cả La Hán. La Hán trọn đời không sát sanh. La Hán trọn đời không có lấy của không cho. La Hán trọn đời không có cái ý muốn tình dục. La Hán trọn đời không có nói dối. La Hán trọn đời không có sử dụng các chất kích thích làm mê mang thần trí. La Hán suốt đời là tự nhiên ăn ở ngay.

Ngay cả khi mà Phật mới thành đạo hoặc chưa có cấm giới thì một vị La Hán đặc là La Hán xong, tự nhiên thấy Phật đi đứng ra sao thì vị đó đi đứng y chang như vậy. Phật ăn mặc ra sao thì vị La Hán đó bèn ăn mặc y chang như vậy. Phật sinh hoạt ra sao thì vị La Hán bèn sinh hoạt y chang như vậy. Đó, nữ giới tự nhiên của vị chứng La Hán nha em.

Cho nên vị thánh suốt đời không có ăn quá ngọ. Vị La Hán suốt đời không có sử dụng hương liệu, mỹ phẩm, không có thưởng thức ca vũ nhạc kịch. Vị La Hán suốt đời không có tận hưởng cái giường cao chiếu rộng. Vị La Hán suốt đời không có tích lũy tài sản vàng bạc, quý kim, bảo thâm.

Nếu là mình dị ứng thật giới nha em. Chị như bạn hôm nay tới nhà bác quan này cho nhà trai với này ta đã học được một phần hạnh lành của La Hán. Cái bàn key này nó

dài không tắm đó xuống một cái nhà như vậy đó bạn nhớ nhớ rồi xong mới là ngày nay giải thích.

Một cái người mà thành tựu trai với một cách hoành nhà áo, nó thì cái chuyện mà sinh về các cõi dục xuyên không phải là chuyện khó nha. Chụp Thiên là gì? Phục thiên là từ cái...

Áo, cái chuyện mà sinh về các cõi dục thiên không phải là chuyện khó.

Cõi thiên là gì? Dục thiên là từ cõi Tứ Thiên Vương trở lên, cõi Tha Hóa Tự Tại thiên tử.

Em vẫn có người ta Bát Quan Trai xong chỉ sinh được lên tới Tứ Thiên Vương. Có người lên được tới đó, là vì sao? Vì lực căn của người này đã sạch được bao nhiêu. Khi mình giữ Bát Quan Trai mà lực căn mình bậy, hay thì mình ở dưới. Mà nó sạch hơn chút thì lên cao chút.

Nhớ cái chuyện nhỏ xíu thôi, là thầy vẫn kể: có ông có hai anh bạn thân nhau lắm. Một ông tên này, ông tên kia. Bữa nọ ông công an tới thăm ông B. Ông nói: “Mày nghe có người ta với buổi chiều, với ông B không?”.

Nói chung là thế giới là mình không có ăn uống thịt thà, cá đủ rồi. Thôi chứ cả thịt em ăn cơm bánh, ngũ cốc ăn. Nhưng mà gửi xoài ngon giọt biết em đâu có sao. Chậm nó được mệnh danh là có ngay cái gì đó, nó làm gì dữ vậy?

Có miếng xoài ngon lắm, thử đi. Cái mùi thơm phức, xoài cát, Năm Góc, của Thái Lan vọng kia. Một mình để bạn thân thế cũng được, xấu mặt với thằng bạn càng thống mà nó cứ... Cái này cũng được, không?

Làm miếng, cái chuyện đó bình thường có gì đặc biệt cả không? Nói chuyện có gì đâu. Hai người bạn gặp nhau rồi nói câu qua câu lại, được đáp những xoài đừng nói. Nhưng mà nó lớn lắm.

Bởi vì cái kiểu này, cái kiểu ầu ơ ví dầu, nó sẽ trở đầu? Cái quả ầu ơ ví dầu cho nên ông ép ông bạn không ăn, anh phá một cái ghế của người ta vậy đó. Với cái yếu tố xoài ngon mời bạn, nhưng mà nó cũng còn cái lỗ nhỏ ở đây.

Nghe lời rủ thẳng kia thế giới vậy đó. Cái việc làm nó có một tí thì vậy mà nó cũng phán trí ác nghe. Người Do Thái nó thế này: “Một giọt nước dơ làm hỏng một ly nước sạch, nhưng một ly nước sạch cứu được một giọt nước rơi cả”.

Cái gì cũng gần, không hiểu gì vậy hiểu được không? Cho nên ông này không chết rồi, ông sang làm cái loại rồi lại á thiên, thiên á.

Nói trí nhớ kém lúc ta yêu nó sống làm gì? Hậu là sao? Ta là nó chưa á. Hậu á thôi là nó chưa lên tới qua thôi. Còn á khẩu nghĩa là nó chưa có nói được, nó có miệng để vui, để không có cái miệng này đánh răng vậy thôi.

Rồi hả? Cầu má thăm nó xem lên thăm, xích lên tháng gần tháng. Tao lớn trở lại lại thăm thiên đã gọi này. Nó thiên có 50 phần trăm mà thích đi xem thiên là sao?

Cái loại này nữa. Nhạc của mình nữa. Triều Thiên có nghĩa là sao ta? Có nghĩa là một nửa thời gian là sướng như tiên, một nửa thời gian là khổ như điên.

Mỗi người mỗi người có người một nửa, có nghĩa là sáng vui tối khổ. Sáng ban ngày nắng lên là lòng tiên, mà mặt trời lặn là khổ vì nhà quỷ vậy đó. Đó là một nửa.

Có người một tuần vui, một tuần khổ. Có người thì ba tháng vui, ba tháng khổ được. Có loại thì năm vui, năm khổ. Hiểu không? Có nghĩa là tâm tư mọi người không ai giống ai hết.

Rồi cái kiểu mà tâm tư nó không giống nhau thì nó mới vẫn có cái gì con giống nhau rồi. Vì cái gì cũng giống nhau cho nên lúc vừa cả nó không giống nhau.

Ông nội này mấy tháng vui, mấy tháng khổ mà nhờ cái phước mún đúng rồi. Ông ghi miếng xoài đó cũng sang làm một cái vị giá thiên, làm chủ nguyên một cái rừng xoài

cho nó bao la.

Ngon làm chỗ nguyên một cái quần dài bao la trong tự nhiên mà sẵn. Nghe tôi nói luôn, nhưng loại hôm nay quá đông mà lại là toàn là người trước cho nên trong thiên nhiên nó không có...

à sẵn nghe tôi nói luôn. Nhưng loại hôm nay quá đông, mà lại là toàn là người trước. Cho nên trong thiên nhiên nó không có ghê gớm như thời xưa.

Ngày xưa đó, thiên nhiên có những cái mà ngày nay có năm chiêm bao cũng không có tin được. Ví dụ như ngày xưa nó có những khu rừng toàn là trầm không. Bây giờ làm gì có nguyên một khu như vậy. Ngày xưa có, mà những khu toàn trầm không trong rừng. Kể cả những hòn đảo ngoài khơi Ấn Độ Dương, nó toàn là trầm không, chỉ có bị giết người thú luôn.

Còn nhớ cái gì mà để cho người khác nhận khen. Ngày xưa có người em trai ruột đi buôn đường biển, đi buôn ngọc ngà châu báu, hương liệu, vải vóc, gì đó. Nó tắt đèn cái hoang đảo, toàn là trầm không. Chị nó dạy nó cứ là hạnh phúc cho đó nha.

Rồi ngày xưa đó có những khu rừng còn trầm với con đèn. Nó toàn là trái ngon, không tin. Thầy ba có biết một khu vực từ năm nay, của bảy mươi mấy tuổi rồi đó. Cái thời mà bác di cư của nó, có thời đó bố cố là làm cái gì sở công chánh lộ lộ gì đó, ở tay em ông rồi Nam Á. Hai vợ chồng chi pu mà coi như là đầu giây hôm nay, rồi cái gì Bảo Lộc.

Ông nói ta thức mà nó có những khu rừng mây đó. Vô nó chỉ có chết thôi chứ mình mê mà. Những khu rừng mây trắng bát ngát, mình vô nó còn tưởng mình là Lưu Nguyễn lạc lối. Nó có những khu rừng bát ngát còn là lan, không có gì biết không. Mà bây giờ có sơn dân tộc dấu yêu của chúng ta nó phá, nó không còn cái nước non nào hết.

Và tôi đọc hồi ký của mấy thằng cha gì trong cái thời mà Trường Sơn nó sẽ dọc đường Sơn đi cứu nước, mà lòng phơi phơi dậy tương lai. Ông nói rằng có những đoạn đường mà Mỹ dội bom, mà mấy anh bộ đội mà ước mơ: nếu mình không chết, mà mai này không chết thì tớ với cậu cho trở lại đi. Bỏ hết xã hội vào đi, sống cứ bị tưởng tượng lên đầu là dây leo chẳng chặt, lan rừng nó phủ kín.

Hình như là cái chỗ nằm của đế vương. Còn gì dưới là cái gì đá xanh đấy, mà nước thì tới đầu gối, mắt cá. Nó đẹp tuyệt, tưởng tượng được không? Cho em một cái nền đá, nước trong vắt, mà cá loại từng đàn, mỗi con nặng hàng ki lô. Mà nước trong vắt, trên đầu là dây leo và lan rừng núi, buông thành từng tấm la phong, nó rủ xuống.

Thế giới ngày xưa đó nó đẹp như vậy. Còn ngày nay thì bát quái, quang cảnh gì, còn nước non gì hết nhé. Mà ta sánh đôi với lạc đề như vậy để tôi nói cho tôi biết rằng tôi đang nói về ca khúc đang làm chủ đó. Quần xoài này ngày xưa trong thiên nhiên có những cái đó đẹp lắm.

Chúng sanh người xưa phước nhiều. Còn bây giờ thì không còn những cái, những khu rừng, mê rừng với vườn vườn hết. Xe là cái rất là dừng. Mà sang rừng thiên nhiên có những ca khúc nghe mà cả trăm năm tuổi, hình dáng của quả kỳ khu, nham lại.

Bây giờ là tất cả cái ý tưởng cho chuyện ráp vô của bà sui nghiêng bao nhiêu bị tàn phá, lở lối. Hát nha em, trời đi cái thằng cha này nó là do cái cưới phần trăm mời, mời, mời, mời, mời. Còn nghe chết sắp bị, còn nghe không kịp, chứ giả vờ không thấy mặt mình có thấy treo lên cùng tởa. Nhu đang nói chuyện với Chúc Nữ, rồi Chúc Nữ còn nghe Vu Lan nói tiếp.

Thế là coi như là ông có một chút, mời bạn ăn ngon. Thì bây giờ kết quả nó đổ làm chủ nguyên một cái rừng xoài trong phim thơm phức, ngon lành, ngọt lịm. Nhưng mà do cái quả mà tuổi người ta đó. Chắc em bây giờ ông phải bị là cứ nửa khổ, nửa vui kiếp ở những bài văn theo em về rồi niệm sông một ngày bát quan trai là.

Bây giờ, ông phải biết là cứ nửa khổ, nửa vui, kiếp ở những bài văn theo em về rồi niệm sông một ngày Bát Quan Trai là phải có cái đời sống tinh thần như vậy đó, ngày lễ cúng cố niềm tin, xem cái tăng, cái niềm qua nghỉ trưa, và quý Sơn Ca, và những ai sau này nghe lại các bài kinh này. Ngày mới nói thêm là hàng giả có suy nghĩ như sau, nên là với một người thành tựu Bát Quan Trai, cái việc mà cộng tú sinh viên với các cây cỏ này không có chuyện khó.

Ngày mới nói nghe, đáng người ở cõi trời thấp nhất là khổ Tứ Thiên Vương, một ngày đêm bên đó nó bằng 50 năm cõi nhân loại, và 500 năm như vậy đó. Nó làm thành cái tuổi thọ của cõi chư thiên. Phiên bản tiếng Việt có thể đánh lộn bạn cái việc này là 50 năm cõi người chẳng phải cậu, trong đó bị sửa lại dùm nha, alo, nó bị sửa lại dùm nha. 50 năm của cõi người bằng 50 năm ở tuổi Tứ Thiên Vương à? U50 ngày như vậy làm thành một tháng, mà 12 tháng như vậy thành một năm, mà 500 năm như vậy nó mới làm thành một cái tuổi thọ của cõi Tứ Thiên Vương.

Tốt như vậy thì cộng trừ nhân chia xong chúng ta có con số gì? Chín triệu. Có nghĩa là tuổi thọ của chư thiên Tứ Thiên Vương, tuổi trời của hạ viện 500 năm. Nhưng mà cái tuổi nhân loại thì nó tính trong 50 tháng. Đơn vị thời gian của nhân loại là nó tương đương với chín triệu năm của nhân loại.

Tại lên một chút nữa là cõi Đâu Lợi. Một ngày một đêm của cõi Đâu Lợi đó là nó bằng 100 năm ở cõi người. 30 ngày như vậy nó làm thành một tháng, mà 12 tháng như vậy nó làm một năm, mà 1.000 năm như vậy là tuổi thọ của cõi Đâu Lợi. Trên tuổi anh tên nói chuyện khi mà nói tôi sống được 1.000 tuổi nhưng thật ra nó bằng 36 triệu năm dưới này.

Trang điểm cho căn cứ như vậy. Cõi rồi là cõi vào Ma, cõi Vô Vân. Vì 200 năm của cõi người nó mới bằng một ngày một đêm chừng đó nha. Là cứ như vậy, trên đó là họ sống mà sống coi như là 2.500 năm kiểu của họ đó. 400 năm của kiếp của nhân loại nó mới bằng một ngày đêm của cõi Đâu Suất. 800 năm của nhân loại thì nó mới bằng một ngày đêm của cõi Hóa Lạc Thiên.

Mà tôi không hiểu một vị tiến sĩ mà tại sao chỗ này ngày lại không dịch là 1.600 năm, dịch xác mà lì, xác là lì 16 lần 100, 1.600, 855, 1.600 năm, 1.600 tuổi của nhân loại đó, thì nó mới làm một ngày đêm của cõi trời Tha Hóa Tự Tại, cõi Dục Thiên cao nhất, cái cõi mà không còn sinh tử. 1.650 có nghĩa là ở trên đó, họ còn mấy bà này nọ, nói chưa được hai ngày, gần hai ngày. Cái tuổi của Ác Ma Cao Minh ông bà đó, hỏi ông bằng cái bàn này nọ cũng nói chưa được hai ngày. Mới đây này, mới hôm kia hôm qua thôi, chưa được là 48 tiếng.

Được chưa? 48 tiếng. Cái chỉ là đây là 66 cõi dùng bằng tiếng người mà thôi. Chịu trách quan ngon lành tại vì Bát Quan Trai ngon lành thì có thể nhận, có thể thành, xong rồi. Đây còn cái chuyện mà các vị Bát Quan ngon lành nó làm cỡ nào thì cái chuyện đó trời biết, mình biết, nghe với ai biết. Thì vào cái mức độ mà ngon lành của Bát Quan Trai ở mỗi người mà chúng ta sanh về cõi nào trong sáu cõi này.

Sẵn đây tôi nói luôn một số chuyện đặc biệt sau đây. Cái đặc điểm ở đây đó là nghe có vẻ kỳ nhưng mà tiếc thay đó là sự thật. Chết người càng vào ly dục chừng nào thì cái điều kiện ứng dụng họ lại càng nhiều chừng đó. Tiểu điều đó là điều quái vật trong Bát Quan Trai. Cái người nào mà...

Thì cái điều kiện ứng dụng họ lại càng nhiều chừng đó. Tiểu điều đó là điều quái vật.

Trong bất cứ trường hợp nào, cái người nào mà càng tinh tấn, trong sạch chừng nào, càng lực căn thanh tịnh chừng nào, thì cái vị đó, xong rồi, cái tuổi rồng thiêng cao chừng thấy bà, càng cao chừng nào, tìm cái năm chục nó càng ngon làm gì đó. Mà nó khổ còn chỗ làm đó là bởi vì chính mình nhỏ, không ngăn mới lên được trên đó, nghe cái gì càng vào thì càng có điều kiện ăn ngon. Nhưng mà đi lên giàu rồi nó không còn tạp nữa.

Giờ bắt đầu nó còn sẽ lắp anh, sẽ lắp Apple rồi uống nước, chạy bộ, ngủ, nước suối, rồi vậy thôi, đúng không? Tôi, tôi không có giàu mà. Tôi có viết một hai tay vào nó sống như vậy, nó giàu quá thì nó không muốn ăn tạp nữa. Vì sao? Vì nhiều lý do lắm.

Thứ nhất, nó sẽ chết, nó sợ chết chứ ha. Nó giàu quá, nó là bác sĩ, bác sĩ mà đi gặp bác sĩ một tháng từ ta mà vậy, nó sẽ cứng nhắc. Nó bác sĩ mà lo vấn đề mà im thế nào, bác sĩ răng hàm mặt, bác sĩ bị mắc về tay, về con khi gì tào lao. Coi như là nó càng giàu chừng nào, được thời gian mà tiếp xúc bác sĩ càng nhiều gì đó.

Có những người đi nghe bác sĩ bằng tiếng Pháp viết về để dục nó khỏi ăn luôn. Đừng có những người còn có cả những chuyên gia hướng dẫn thể dục nữa, có biết đâu. Có The Best Slim, nó nhà giàu nó có nhiều có điều kiện để nó tiếp xúc với những chuyên gia dinh dưỡng, chuyên gia ẩm thực. Còn thứ nhà nghèo đó có gì ăn nấy, ăn biết nào ngon miếng đó có. Cho nên mà cộng với cái chuyện mình không có được cái lời hướng dẫn của ai hết, cho nên là càng nghèo, càng tai nạn, càng bệnh mà càng ngày càng nghèo, từ cưới mà nó càng vào nữa, càng đơn giản.

Cho nên thông tin mới nói: anh càng ly dục thì cái cơ hội ứng dụng càng nhiều. Quái gở rằng ly dục thì cơ hội ứng dụng càng nhiều. Cho nên thông tin mới ghi rõ chỉ có chư thiên cõi Dục, từ Tứ Thiên Vương và cõi Tha Hóa Tự Tại, mới gọi lại anh theo cái kiểu như loại thôi.

Vừa vấn bất động sản xuất em chứ còn lên tới cái cõi mà trời Đao Lợi, nó ôm nhau, ôm nhau buông ra xong. Cõi Đao Lợi, sức chỉ nắm tay nhau là xong rồi. Cõi cao là kiêng.

Vĩnh viễn chỉ mỉm cười với nhau, ẩn ý là xong, khỏi có tội thay, quá tự tại. Ngồi cao nhất chỉ nhìn nhau bằng cái tâm dục nhiễm là xong. Các bạn nhìn nhau mà anh biết em thích anh và anh biết tôi thích tôi, tôi thích anh là mình rất nhau là đủ rồi, vậy là đã khoe rồi.

Có nghĩa là lên đến trên đó là càng lên cao là nó càng ly dục. Chính vì vậy cho nên cái cõi mà Dục Thiên cao nhất, nó mới là lâm giới của cõi Dục.

Rồi cõi Sắc thì sao? Sắc thì lên đấy cõi Sắc với thấp nhất, tức là cõi Sơ Thiên, thì nó không còn khái niệm nam nữ nữa, mặc dù tất cả các thành viên đều có thân tướng của

nam nhân. Nhưng mà trong đầu họ tuyệt đối không còn những khái niệm nam nữ lẫn lộn, không cần đó là chuyện thứ nhất.

Chuyện thứ hai, tất cả Phạm Thiên, từ cõi thấp nhất, không còn hưởng thụ lâm dục, chỉ đã đành rồi, mà họ cũng không có cả cái giác quan để là tứ giác, vị giác và xúc giác. Và không có, chỉ còn có cái thị giác và thính giác thôi.

Tuy nhiên, dù không có khứu giác, không có vị giác, nhưng mà họ vẫn có mũi, vẫn có thể tối năng bình thường. Âm thanh nổi rất là hay nha. Thần kinh khứu giác như họ vẫn có đủ. Mũi tiên là đẹp, mũi cảnh bụi cao, mũi dọc dừa đẹp lộng lẫy.

Cái nét đẹp mà tiêu chuẩn của tam giới chính là vẻ đẹp của Phạm Thiên, âm thanh giọng nói.

i cao, mũi dọc dừa đẹp lộng lẫy, cái nét đẹp mà tiêu chuẩn của tam giới chính là vẻ đẹp của Phạm Thiên. Âm thanh, giọng nói hay nhất trong tam giới cũng là giọng nói của Phạm Thiên, trong kinh mới gọi là phạm âm.

Lập luận này làm sập tan cái quan niệm của cõi sắc, cõi thiên. Âm thanh của Đức Phật thì gọi là giọng nói bằng phạm âm, là âm thanh của Phạm Thiên. Cho nên, riêng ở hình thức thì có thể là không còn ứng dụng, nhưng mà nó là cái đó, là âm thanh rồi. Còn dáng của họ thì ngoại gì, đẹp tuyệt vời nha.

Cho nên nhớ cái điều trong kinh mình đó, càng ly dục, tịnh càng có điều kiện ứng dụng. Mà càng ứng dụng thì anh lại càng rời xa những điều kiện ứng dụng, chuyển đổi, hiểu không? Nó lạ đời như vậy đó. Đó là lý do tại sao đời là biển khổ nha.

Đừng có chỗ đó nữa, thì đừng nói chuyện cái gì. Mà đợi cứ thì cái khả năng mà hấp dẫn người khác lại rất cao, nhưng mà chính vì họ đẹp vậy cho nên họ phải có cái tâm lý dục thông tin, nóng, ngày sáng, hạnh phúc, v.v. Nói cho ngoài đời là khí nhà đệ nhất đào hoa. Nhưng mà đỉnh cao với các đỉnh, đó là cái chuyện đó là chuyện tào lao nhất đời nha, có biết không?

Người còn ngậm lòng trong cái đó, lại là những kẻ bất hạnh luôn vậy đó. Đối với người mà sắc dục nặng quá, lại còn lẫn đời, đời trầm kha trong cái cống những cảnh giới thấp kém. Cho nên bữa nay là mình chỉ học riêng các bài kinh này thôi đó, là đã hết cái thời gian của bạn nha.

Ok, chúc các vị một ngày vui. Và tôi đã nói rồi, kinh Sa-môn quả, Trường Bộ, là bài kinh đầy đủ nhất về cái hành trình tu hành của một vị sa-môn. Thì hôm nay chúng ta học về kinh Thiện Sanh, thì cái bài kinh này là bài kinh đầy đủ nhất về cái hạnh lành của người cư sĩ, đặc biệt là người thọ Bát quan trai.

Đây về đến nhà rồi, tôi nhắc lại nè. Nếu mà có trì giới hơn một cá nhân sư sãi nào đó, mình tới mình xin cho người đó làm chứng trong quá trình nguyện, để mà củng cố tâm lý, coi có tác động tích cực tới tâm lý không. Nói chuyện mà nhậu, làm chứng cho mình, hỏi vậy đó.

Trò chuyện thứ hai nữa là lời nói không phạm. Chưa chắc là giữ được, bởi vì mình phải thường xuyên ghi nhớ mình hôm nay là mình sống ở trong cái trai giới mà mình đã nguyện. Thì nói lại với chính trong kinh này, ngay chính trong kinh này cũng dạy thành công với người cư sĩ phải suy xét để cái tâm mình thôi chìm sâu, gắn chặt trong cái gì tà kiến, ác dục, làm của xã hội và địa ngục.

Phật pháp trong thế giới nhân thiên, từ ngày ra cho mình nhớ rằng hôm nay đó là mình đã có trai giới nha. Mình đã học được một phần nào hạnh lành. Bữa nay cuối cùng mình thấy nhớ rằng hôm nay là mình đang từng bước củng cố, trang nghiêm niềm tin và đang chuẩn bị hành lý để mai này về cõi trời với chư thiên.

Hoặc là mình tu tập không phải mục đích để về trời, nhưng mà mình cũng phải chuẩn bị đầy đủ nha. Nhắc lại, thọ trai, thọ bát quan trai không phải để sanh về nhân thiên với mình, mà để cầu giải thoát nha. Thọ trai, thọ lục trai không phải để sanh về các cõi nhân thiên, nhưng mà để cầu giải thoát.

Có một điều là khi mà anh chưa được giải thoát, thì ngay cái chuyện thọ trai đó đẩy mình về cái cõi nhân thiên cao cấp. Trong những điểm này, người phàm phu hiểu đạo bổ thí, trì giới, tu tập cùng đức.

Nó đẩy em về cõi nhân thiên cao cấp. Trong những điểm này, người phàm tử hiểu đạo bổ thí, trì giới, tu tập công đức không phải để cầu quả nhân thiên. Nhưng trong thời gian chưa được giải thoát như nguyện, thì kết quả nhân thiên mới nằm trong tầm tay. Bởi vì đó là kết quả đương nhiên.

Cũng giống như đâu có ai muốn mình đi địa ngục, nhưng mà cứ làm các việc ác thì tự nhiên nó đẩy xuống địa ngục thôi. Có người hỏi tôi: sư mình không có chuyện gì, quá trời. Mình có về hay không? Tôi hỏi: cô mình sắp sang, mình đâu có cầu xuống địa ngục mà mình có sang không vậy? Bác mới hiểu.

Nhà văn Nguyễn Thị Liên nhục có khùng không? Nghĩ của em về dưới không hơi biển Đông hay biển Đông. Mình tu hành mà mình có quy định về trời không? Nói vậy đâu, có ai hiện bị dọa đâu, hiện xuống địa ngục đâu. Còn miệng làm súc sanh cứ cắn đầu làm ác, tự nhiên cái nó tới rồi đi khỏi miệng nha em.

Chưa có nhiều cái phải nguyện, cái gì không cần thì bỏ miệng nha. Ok, chúc các vị một ngày vui vẻ.

[âm nhạc]